

Ed Waken: Avainasioita seurakunnasta, osa1

Ed Waken: Some Key Concepts of Church (as I see it :-)

Käsitykset, jotka liitetään sanaan "seurakunta" vaihtelevat aika paljon, niin sanoakseni. Ne voivat vaihdella hyvin vapaamuotoisesta ja pienestä monimutkaiseen ja suureen. Joillekin seurakunta merkitsee pitkäväteistä ajanhukkaa, kun taas toisille se merkitsee suurta rohkaisua ja elämän keskeistä aluetta. Joillekin seurakunta on vaihtoehto ja toisille se on pakollinen. On paljon ihmisiä, jotka tarvitsevat pyhän henkilön ja pyhän paikan, jotta he voivat kutsua sitä seurakunnaksi, kun taas jotkut eivät tarvitse kumpaakaan. Käsityksiä ja niiden vastakohtia voidaan esittää loputtomiin.

Yritän nyt koota yhteen muutamia avainkäsitteitä seurakunnasta siinä mielessä kuin minä itse sen ymmärrän (tämä ei yritä olla väsyttävä ja täydellinen lista). Haluan kirjoittaa nämä asiat muistiin, jotta maailmassa olisi jokin käsitys siitä, kuinka minä seurakunnan ymmärrän, ja jotta meidän orgaanisten seurakuntien verkostolla olisi jotakin, johon vedota. Ja kirjoitan myös niille, jotka kokevat, että heidän seurakuntakäsityksessään on jotakin pielessä ja he haluaisivat tutkia muita vaihtoehtoja. Joten tässä on muutamia avainasioita siitä, mitä minä ymmärrän seurakunnalla:

1. Jeesus on seurakunnan Pää. Hän on ainoa kyseeseen tuleva vanhempi pastori!

Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. Matt.16:18.

Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Kol.1:18.

Nuo jakeet ovat niin selvät, että ne puhukoot puolestaan :-)

2. Seurakunnan tulisi synnyttää lisää viestinviejiä, ei vain kuuntelijoita.

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. Matt.28:19-20.

Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te olette minun todistajani Jerusalemissa, koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka. Ap.t.1:8.

Sinä päivänä puhkesi ankara vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja kaikki muut paitsi apostolit hajaantuivat eri puolille Juudeaa ja Samariaa... Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, kulkivat seudulta toiselle ja levittivät evankeliumin sanaa. Ap.t.8:1,4.

Seurakunnan jokaisen uskovan pitäisi olla jakamassa sanomaa eteenpäin siitä, mitä Jeesus on tehnyt heidän elämässään, ja myös kertomassa totuutta itse ilosanomasta. Jokainen uskova kykenee kertomaan, mitä Jeesus on hänelle tehnyt. Mitä enemmän kertyy ihmisiä, jotka kertovat omaa tarinaansa maailmalle, sitä suuremmaksi kasvaa näiden viestinviejien joukko. Kun näin menetellään, lopulta kaikki saavat kuulla totuuden Jeesuksesta. Mutta jos me keskitymme vain saamaan kuulijoita alan ammattilaisille ja seurakunnan silmäätekeville, me menetämme mahdollisuuden tavoittaa kansanjoukot kaikista maailman niemistä ja notkoista - siellähän useimmat kuitenkin ovat.

Olkaamme rehellisiä: jos seurakunnan johtajat jatkavat ilosanoman levittämistä paikoissa, jotka on tehty sanoman kuuntelemista varten, ei riviuskovilla ole mitään syytä sekaantua koko asiaan - tai korkeintaan kutsumalla ihmisiä kuulemaan sanaa. Minusta tuntuu kuin Jeesus sanoisi: "En minä tuollaista tarkoittanut... Lukekaa Ap.t.8:1-4 uudestaan" :-)

3. Opetuslapseuttaminen on työ nro 1.

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni. Matt.28:19.

*Kaikki, mitä olet monien todistajien läsnä ollessa minulta kuullut, sinun tulee uskoa luotettaville ihmisille, jotka pystyvät myös opettamaan muita... Karta nuoruuden kiihkoa ja pyri tasapuolisuuteen, uskoon, rakkauteen ja rauhaan **niiden kanssa**, jotka vilpittömin sydämin pyytävät avukseen Herraa. 2.Tim.2:2,22. (korostus kirjoittajan)*

Ketään ei ole käsketty istuttamaan tai rakentamaan seurakuntia, mutta jokaista on Jeesus Kristus itse käskenyt tekemään opetuslapsia, kun vaellamme täällä maan päällä. Siinä on jokaisen uskovan kaikkein tärkein tehtävä. Ajattelepa tätä hetken: Mitä jos jokainen uskova todella tottelisi Jeesusta tässä asiassa ja tekisi opetuslapsia - siis täydelleen asialleen omistautuneita Jeesuksen seuraajia? Kuinka vahva seurakunnasta tulisi? Jos yhä useammat auttaisivat toisia

elämään, kuten Jeesus eli (opetuslapseuttaen ihmisiä), olisi paljon vähemmän tarpeellista keskittyä sellaiseen, mistä emme tykkää seurakunnassa, ja enemmän riippuvaisuutta Kristuksesta!

4. Seurakunnan tulisi olla mieluummin pieni kuin suuri

Ei ole yksittäistä jaetta, joka sisältäisi tämän periaatteen, mutta käsittääkseni Jeesuksen elämä antoi tällaisen esimerkin. Jeesus vetäytyi aika usein pois kansanjoukkojen luota, mutta viihtyi hyvin pienempien ryhmien kanssa. Hän vietti enemmän aikaa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen kanssa kuin muiden apostolien kanssa. Hän käytti enemmän aikaa niiden 12 kanssa kuin kansanjoukkojen keskellä. Jeesus käytti melko pitkän ajan niiden 70 kanssa, jotka hän lähetti liikkeelle, mutta paljon vähemmän aikaa ihmisjoukkojen kanssa. Jeesus tiesi, miten arvokas on pieni lauma, ja siksi läheisyys, keskinäinen vastuu, perheenomaisuus ja luulenpa, että myös kokemukset pienryhmistä, antavat suuremmat mahdollisuudet levittäytyä ja moninkertaistua.

Tässäpä muutamia avainasioita seurakunnasta. Jatkan näistä lisää toisessa osassa.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2013. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © Uskon kilpi 2013. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net